

EPITHALAMIUM
IN FESTIVITATE NUPTIALI
VIRI

EXCELLENTISSIMI CLARISSIMI
ATQUE DOCTISSIMI
DOMINI

**M. PETRI JAE-
NICHII**

*RECTORIS HUIUS ATHENAEI
MERITISSIMI DEXTERIMIQUE*

Tum &
VIRGINIS

VIRTUTIBUS ET MORUM INTEGRITATE
CONSPICUÆ

CHRISTINÆ

CIVIS QVONDAM IN PATRIA MERITISSIMI.

**B. DN. JOHANNIS
GRANDOVII**

RELICTÆ FILIAE

d. II MAII ANNO M. DCCIX.

CONSCRIPSIT

DEBITI ATque OBSERVANTIÆ ERGO

GODOFREDUS WEISSIUS Thor. Boruff.

THORUNII

OMnia vincit amor: Doctorum labra loquuntur,
Abludunt veri dicta nec ista foro
Nil est in mundo, quod ferro fortius esset,
Firmius invicto nil Adamante datur
Saxa tamen perumpit amor non aspera curat,
Ferrea perfringit vincula dulcis amor
Est Adamas durus, vix duris ictibus ipsum
Malleus haud unquam comminuisse potest.
Hircini simulac est lactis munere tinctus,
Mollefcit nec fert verbera dura magis.
Hircino similis candens amor esse videtur
Lacti, qui flectit pectora duranimis,
Durus & immitis sperandus Juppiter olim
Audiit, Inachidae victus amore fuit.
Alcides habuit firmos quin imo lacertos
Herculis ob robur nomine dictus erat.
Quanquam pollebat firmis ast ille lacertis
Vicit amore tamen Lyda puella Virum
Lyda puella Virum formæ superavit honore
Illius jussis paruit ipse libens
Ut qui tot pulchras statuebat in orbe columnas,
Jam facili traheret mollia fila manu
Scilicet Heroas devincit sæpe voluntas
Primo quod flectant tramite sæpe viam
Ad sacra fert animus. Quid Samsone fortius unquam
Extitit? Hoc verum pagina diva docet.

Victus

tur,
Victus amore fuit Delylæ, quem vincere duro
Marte Philistæi non potuere Viri
Quis fuit in toto Salomone peritior Orbe,
Ditior hoc hominum nullus in orbe fuit.
Sed nil divitiæ, nil hunc sapientia juvit
Ingenti sapiens victus amore fuit.
Inde videre licet, quod amori pareat orbis,
Quodque pharetratus singula vincat amor
Sunt hic in promptu Clari documenta Poetæ
Audi, quid noster Naso Poeta canat.
Omnia vincit amor: Quid enim non vinceret ille?
In superos idem jus habet ille Deos
Quem non mille feræ, quem crudelissimus hostis
Non unquam potuit vincere vicit amor.
Non modo vincit amor, sed & omnia copulat idem,
Contrahit externis ille remota locis.
Illa licet fuerint, spatiis disjuncta locorum
Dividat hæc multis pes stadiumque modis
Insitus ille tamen tacita quasi contrahit arte,
Ad sese occulto tramite ducit amor.
Illud quod scribo, Physicorum dogmata firmant
Firmant assensu dictaque nostra suo
Quod loquor, hoc firmant *Sponsi Sponsæque* jugales
Tædæ dant dictis fortiter atque fidem.
Naturalis amor primis infusus ab annis,
Contrahit elongis pectora bina locis

uam
ictus
Exter

Exter adest *Sponsus* sed *Sponsam* Patria laudat,
Quæ vicit *Sponsum* dexteritate sua.

Ac velut ex variis miscentur *Pharmaca* succis
Attamen ex multis una medela venit.

Sic amor externis *Sponsum*, qui traxit ab oris,
Unam constituit mente animoque fidem.

Ille Deus, qui vos animit conjunxit amantes,
Conjugii firmo copulet ipse modo.

Hæc utinam felix cedat conjunctio *Sponsis*
In laudes cedat Numinis illa Dei

Cedat ita, ut *Sponsis* faveat benedictio Coeli
Omnigena Sponfos prosperitate beans

Vivite concordēs geminæ sine lite columbæ
Exornet Thalamum prosperitate DEUS

Vivite felices non infortunia coeca
Conturbent vestri vincula firma Thori

Non prius inter vos quædam quærimonia surgat
Immiti quam se copulet agna lupo

Tot vobis redeant menses sine nube nitentes
Ligna quot immensum continet alta nemus

Principium felix, medium felicius, atque
Finis Conjugii, sit bonus ipse precor.

Wie/ geehrte Jungfer Braut/
Schauert Ihr die junge Haut/
Das Sie sol ins Kloster kömnen?
En getrost/ Sie fürcht sich nicht/
Auch im Kloster nichts gebricht/
Wenn man so wird auffgenommen.

Ich werd' e' hstes bey ihr seyn/
So dann bleibt Sie nicht allein/
Denn Sie hat mich nachgezogen/
Sie bleib günstig für und für
So wird auch von Herzen mir
Der Herr Braut gam seyn gewogen.

Johann Heinrich Prochnau v. Thorn